

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 6Csp/245/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3617203886
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Štefčík
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2018:3617203886.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske sudcom JUDr. Petrom Štefčíkom v spore žalobcu PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25 proti žalovanému X. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom Ž. C. C. XXX, zastúpeného Mgr. Michal Ferčák, advokát v Topoľčanoch, Bernolákova 1652/29, o zaplatenie 816,45 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 751,07 € spolu s úrokom z omeškania 5,05% ročne: zo sumy 125,38 € od 15.10.2014 do zaplatenia, zo sumy 62,69 € od 12.11.2014 do zaplatenia, zo sumy 62,69 € od 12.12.2014 do zaplatenia, zo sumy 62,69 € od 12.01.2015 do zaplatenia, zo sumy 62,69 € od 12.02.2015 do zaplatenia, zo sumy 62,69 € od 12.03.2015 do zaplatenia, zo sumy 62,69 € od 12.04.2015 do zaplatenia, zo sumy 62,69 € od 12.05.2015 do zaplatenia, zo sumy 62,69 € od 12.06.2015 do zaplatenia, zo sumy 62,69 € od 12.07.2015 do zaplatenia, zo sumy 61,48 € od 12.08.2015 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšku súd žalobu zamietla.

III. Žalobca má proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 83,98%.

odôvodnenie:

- (1) Žalobca sa podanou žalobou domáha proti žalovanému zaplatenia sumy 816,45 € s úrokom z omeškania 5,05% ročne z uvedenej sumy od 15.10.2014 do zaplatenia. Žalobu odôvodnil tým, že so žalovaným dňa 09.04.2014 uzatvoril Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8500045215, na základe ktorej mu poskytol úver vo výške 1 001,83 €. Poskytnutý úver sa zaviazal splatiť spolu s úrokom v 42 mesačných splátkach vo výške 62,69 €, v termínoch splatnosti podľa splátkového kalendára dohodnutého v zmluve. Žalovaný sa dostal do omeškania už s úhradou prvej splátky a do uplatnenia práva na okamžitú splatnosť úveru zaplatil len sumu 185,38 €. Keďže bol v omeškaní s úhradou splátky č. 2 o viac ako tri mesiace, žalobca si uplatnil právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka. Žalovaná suma 816,45 € predstavuje nesplatenú sumu úveru (zo sumy 1 001,83 € poskytnutej na účet žalovaného zaplatil sumu 185,38 €). Žalobca si uplatňuje aj úrok z omeškania vo výške podľa nar. vl. č. 87/1995 Z.z.
- (2) Ako dôkazy označil zmluvu o revolvingovom úvere č. 8500045215 zo dňa 09.04.2014, fotokópiu plnej moci, oznámenie o zosplatnení, doručenkú s dátumom doručenia oznámenia o zosplatnení.
- (3) Súd žalobu doručil dňa 09.11.2017 do vlastných rúk žalovanému. Poučil ho o jeho procesných právach a povinnostiach a poskytol mu lehotu na vyjadrenie k žalobe.
- (4) Žalovaný doručil súdu dňa 16.11.2017 podanie označené ako „Odvolanie“. V podaní uviedol, že v uvedenej veci rozhodol Krajský súd v Trenčíne - uznesením 2CoE/112/2015-51 dňa 31.07.2015 a uznesením Okresného súdu Partizánske zo dňa 27.04.2015 č.k. 3Er/136/2015-12.

(5) Súd žalovaného uznesením zo dňa 21.03.2018 č.k. 6Csp/245/2017-30 vyzval, aby svoje podanie doplnil tak, aby z neho bolo zrejmé, čo ním sleduje.

(6) Žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu doručil súdu dňa 10.05.2018 elektronické podanie, v ktorom uviedol, že vo svojom písomnom podaní označenom ako „odvolanie“ zo dňa 13.11.2017 poukazoval na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 2CoE/112/2015-51 zo dňa 31.7.2015 a rozhodnutie tunajšieho súdu sp.zn. 3Er/136/2015-12. K tejto argumentácii žalovaný pristúpil z dôvodu nepochopenia podania žalobcu (uplatneného nároku) a následnej výzvy súdu, keďže sa z dôvodu nedostatku odborných vedomostí omylom domnieval, že predmet konania vedeného na tunajšom súde pod sp.zn. 6Csp/245/2017 bol už právoplatne rozhodnutý v uvedených konaniach. V nadväznosti na výzvu súdu uvedenú v uznesení sp.zn. 6Csp/245/2017 zo dňa 31.10.2017 v spojení s uznesením zo dňa 21.3.2018 žalovaný uvádza: žalovaný mienil svojim podaním zo dňa 13.11.2017 doručiť súdu svoje vyjadrenie k podanej žalobe, v ktorom vyjadrí svoj nesúhlas so žalobcom uplatneným nárokom. Uvedené podanie žalovaného upresňuje a dopĺňa tak, že žalovaný považuje podanú žalobu v celom rozsahu za nedôvodnú. Žalobca bol v podanej žalobe povinný v súlade s § 132 C.s.p. okrem iného uviesť pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh. Z podanej žaloby vyplýva, že sa žalobca voči žalovanému domáha zaplata sumy 816,45 € spolu s 5,05 % úrokom z omeškania od 15.10.2014 do zaplata a náhrady trov konania. Žalobca sa svojho nároku domáha titulom vrátenia úveru poskytnutého žalovanému na základe Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500045215 vo výške 1001,83 €, ktorý sa žalovaný zaviazal vrátiť v 42 splátkach vo výške 62,69 €, pričom uhradil len 185,38 €. Žalobca ďalej uviedol, že z dôvodu omeškania žalovaného so splácaním úveru vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, neuviedol však deň mimoriadnej splatnosti úveru a tento deň ani nijako nepreukázal (resp. žalovanému takýto dôkaz doručený nebol). Z obsahu Zmluvy o revolvingovom úvere vyplýva, že je typickou formulárovou spotrebiteľskou zmluvou, ktorej obsah nemohol žalovaný ako spotrebiteľ zásadným spôsobom ovplyvniť (formulárový charakter zmluvy jednoznačne potvrdzuje napríklad skutočnosť, že zmluva obsahuje priestor pre vyplnenie údajov spoludlžníka 1 a spoludlžníka 2, hoci žalovaný mal byť jediným dlžníkom z danej zmluvy). Po preštudovaní Zmluvy o revolvingovom úvere je zrejmé, že táto nielenže obsahuje viacero neprijateľných podmienok v spotrebiteľských zmluvách (neprimeraná výška príslušenstva uvedená v bode 6, neprimerané poplatky uvedené v bode 8.1, rozhodcovská zmluva), ale že ako celok je absolútne neplatným právnym úkonom pre rozpor s dobrými mravmi (§ 39 Občianskeho zákonníka). Jedná sa totiž o prípad tzv. civilno-právnej úžery, čoho si je pravdepodobne vedomý aj žalobca, keďže sa voči žalovanému nedomáha zaplata dojednaných úrokov z poskytnutého úveru, iba istiny a úrokov z omeškania. V Zmluve o revolvingovom úvere je uvedené, že celková čiastka, ktorú musí žalovaný vrátiť je 2632,98 € a že predpokladaná RPM, rovnako ako aj ročná úroková sadzba je vo výške 69,50 %. V prípade poskytnutia revolvingu je predpokladaná RPM vo výške 90,02 % a ročná úroková sadzba vo výške 76,21 %. Zo splátkového kalendára vyplýva, že z každej zo 42 splátok vo výške 62,69 € pripadá 27,86 € na splátku istiny a 34,83 € na splátku úrokov. Úroky z úveru tak o viac ako 100 % prevyšujú istinu úveru. Majú za to, že zo strany žalobcu došlo k zneužitiu ľahkovážnosti a finančnej núdze žalovaného ako spotrebiteľa. Žalobca ničím nepreukázal, že by ho zaujímala skutočná bonita žalovaného, stav jeho núdze alebo skutočnosť, či vôbec bude schopný plniť záväzky z úverového vzťahu. Pokiaľ žalobca využil ľahkomyselnosť a nepriaznivú finančnú situáciu žalovaného, musí niesť dôsledky, a to aj pri nedbanlivosti pri overovaní bonity spotrebiteľa, životných nákladov a celkovej schopnosti splácať úver. Aj keď podľa slovenskej právnej úpravy nie je civilnoprávna úžera explicitne upravená, odporuje dobrým mravom a ustanoveniu § 39 OZ. Absolútne neplatným právnym úkonom je aj úver, poskytnutý pri zneužití tiesne alebo aj ľahkovážnosti za neprimerané protiplnenie (úroky, poplatky). Pre úžeru je neplatný celý úverový vzťah, nie len jeho časť. (poukazujú napr. na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove z 25. septembra 2013 č. k. 3Co 151/2013 publikované na stránke Ministerstva spravodlivosti SR ako rozhodnutie slovenského súdu vo veciach ochrany spotrebiteľa). Keďže Zmluva o revolvingovom úvere č. 8500045215 je absolútne neplatným právnym úkonom pre jej rozpor s dobrými mravmi, žalobca sa nedôvodne podanou žalobou domáha voči žalovanému vrátenia poskytnutého úveru. Plnenie na základe absolútne neplatného právneho úkonu síce zakladá nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia, tento nárok si však žalobca podanou žalobou voči žalovanému neuplatňuje. V prípade zmeny podanej žaloby namietajú premlčanie nároku žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktorý mu vznikol z dôvodu plnenia na základe absolútne neplatnej Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500045215. Tvrdenia žalovaného preukazuje podaná žaloba s prílohami.

(7) Ako dôkazy navrhol žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu vykonať priložený splátkový kalendár a výsluch strán konania.

(8) Súd doručil vyjadrenie žalovaného žalobcovi a umožnil mu vyjadriť sa k nemu.

(9) Žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu k podaniu žalovaného vo svojom elektronickom podaní doručenom súdu dňa 12.06.2018 uviedol, že žalovaný namieta, že žalobca pri poskytnutí úveru neskúmal bonitu žiadateľa o úver. Toto tvrdenie je klamlivé, nakoľko v prípade uzatvorenia zmluvného vzťahu bola posudzovaná tzv. bonita dlžníka, v rámci ktorej žalobca zisťoval skutočnosti týkajúce sa priemerného mesačného príjmu žalobcu, výšku výdavkov a výšku voľných zdrojov. Na základe toho potom bola výsledkom tzv. analýzy bonity určená priemerná suma voľných zdrojov žiadateľa o úver a žiadateľovi bola vyplatená suma schváleného úveru. Z toho vyplýva, že na základe dostupných údajov od dlžníka bolo objektívne možné skonštatovať, že mohol z takejto sumy splácať tak splátky úveru týkajúce sa zmluvy. Tzv. analýza bonity je procesom pred podaním žiadosti o poskytnutie úveru. Pred vyplnením tejto žiadosti a jej podpísaním zo strany klienta je pritom o podmienkach úveru informovaný aj prostredníctvom „Štandardných európskych informácií o spotrebiteľskom úvere“. V prílohe súdu predkladajú fotokópiu tohto tlačiva, kde z jeho podpisovej doložky vyplýva, že s jeho obsahom žalovaný oboznámil. Námietky žalovaného v ostatných bodoch, t.j. vo sfére neprimeranosti výšky odplaty, poplatkov či platnosti rozhodcovskej zmluvy sú z právneho hľadiska irelevantné, nakoľko žalovaný jednak svoje tvrdenia nepodporuje žiadnymi bližšími okolnosťami, jednak vo vzťahu k uplatnenému nároku nemajú opodstatnenie, nakoľko jeho predmetom je iba zostatok reálne vyplatenej čiastky dlžníkovi na jeho bankový účet - napokon, aj žalovaný priznáva, že uhradil iba dve mesačné splátky úveru. V prílohe predkladajú oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, ktoré bolo zo strany žalobcu adresované žalovanému a riadne doručené.

(10) Ako dôkaz vo svojom podaní označil hodnotenie dlžníka, štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, oznámenie o uplatnení práva podľa § 565 OZ.

(11) Súd doručil toto podanie právnomu zástupcovi žalovaného a umožnil mu vyjadriť sa k nemu. Žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu v elektronickom podaní (duplika) doručenom súdu dňa 08.08.2018 uviedol, že hoci sa nejedná o ich najpodstatnejšiu námietku, žalobca naďalej nepreukázal platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti predmetného úveru. Samotné oznámenie zo dňa 24.8.2014, ktoré je prílohou jeho podania doručeného súdu dňa 13.06.2018 nepreukazuje kedy a či vôbec bolo oznámenie o mimoriadnej splatnosti úveru doručené žalovanému (absentuje dôkaz o skutočnom doručení predmetného oznámenia žalovanému). Žalobca vo svojom vyjadrení ďalej konštatuje, že námietky žalovaného v ostatných bodoch (t.j. vo sfére neprimeranosti výšky odplaty, poplatkov či platnosti rozhodcovskej zmluvy) sú z právneho hľadiska irelevantné, nakoľko žalovaný jednak svoje tvrdenia nepodporuje žiadnymi bližšími okolnosťami, jednak vo vzťahu k uplatnenému nároku nemajú opodstatnenie, nakoľko jeho predmetom je iba zostatok reálne vyplatenej čiastky dlžníkovi na jeho bankový účet - napokon, aj žalovaný priznáva, že uhradil iba dve mesačné splátky úveru. S týmto konštatovaním žalobcu nemožno súhlasiť, pretože sa jedná o právne relevantné námietky, ktoré majú zásadný vplyv na posúdenie žalobou uplatneného nároku. Pre posúdenie opodstatnenosti žalobcom uplatneného nároku je nevyhnutné ako predbežnú otázku posúdiť otázku platnosti predmetnej úverovej zmluvy. Vo svojom predchádzajúcom podaní zo dňa 10.5.2018 zdôvodnili, prečo je podľa ich názoru úverová zmluva absolútne neplatným právnym úkonom a na týchto námietkach v celom rozsahu zotrávajú. Zjavne sa jedná o názorný príklad tzv. civilno-právnej úžery (opätovne pripomínajú, že úroky z úveru o viac ako 100 % prevyšovali istinu úveru). Civilnoprávna úžera odporuje dobrým mravom a ustanoveniu § 39 OZ, t.j. jedná sa o absolútne neplatný právny úkon. Na význame námietky absolútnej neplatnosti predmetnej úverovej zmluvy nemení nič ani skutočnosť, že si žalobca v tomto konaní uplatňuje „iba zostatok reálne vyplatenej čiastky dlžníkovi na jeho bankový účet“, t.j. nie dojednané úroky, poplatky a pod.. Z podanej žaloby nepochybne vyplýva, že sa ňou žalobca nedomáha vydania bezdôvodného obohatenia, ale vrátenia poskytnutej istiny úveru na základe Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500045215. Jedná sa však o dva rozdielne právne nároky (nárok na plnenie z úverovej zmluvy a nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia). Keďže Zmluva o revolvingovom úvere č. 8500045215 je absolútne neplatným právnym úkonom pre jej rozpor s dobrými mravmi, žalobca sa nedôvodne podanou žalobou domáha voči žalovanému vrátenia istiny poskytnutého úveru. Z dôvodu absolútnej neplatnosti úverovej zmluvy mu totiž takýto nárok nikdy nevznikol a vzniknúť ani nemohol. Plnenie z absolútne neplatného právneho úkonu nezakladá nárok na vrátenie poskytnutej istiny úveru, ale nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. Ak by sa chcel žalobca domáhať voči žalovanému vydania bezdôvodného obohatenia z dôvodu poskytnutia plnenia žalovanému na základe absolútne neplatného právneho úkonu, musel by pristúpiť k zmene podanej žaloby (nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vyplýva zo zmenených skutkových a právnych dôvodov uplatneného nároku), čo sa však nestalo. Žalobca si tak podanou žalobou uplatňuje neexistujúci nárok. Keďže ale hmotnoprávne účinky zmeneného návrhu nastávajú dňom, kedy súdu došla písomná zmena návrhu, beh premlčacích a prekluzívnych lehôt sa ohľadne takto uplatnených práv zastavuje až týmto dňom.

Nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia by tak bol premlčaný. Žalovaný v súčasnosti nevie uviesť žiadne ďalšie rozhodujúce skutočnosti, ani dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, ktoré by neboli obsahom súdneho spisu. V ostatnom sa pridriavajú svojich doterajších podaní.

(12) Súd vo veci nariadil pojednávanie na 14.11.2018. Predvolal naň riadne a včas právnych zástupcov strán a právnemu zástupcovi žalobcu zároveň doručil dupliku žalovaného.

(13) Žalobca k duplike v elektronickom vyjadrení doručenom súdu dňa 25.10.2018 uviedol, že ako prvú a základnú skutočnosť je potrebné uviesť, že výška úrokov nie je otázkou, ktorá by mala spôsobovať neplatnosť zmluvy ako takej. Predpokladom pre vznik úverovej zmluvy nie je ani len dohoda o výške úrokov. Pre vznik akejkoľvek zmluvy či právneho úkonu je potrebné, aby mali obligatórne náležitosti ustanovené právnym poriadkom. Ak tieto dodržané nie sú, potom nedochádza k ich vzniku. Ak však ide o iné ako obligatórne náležitosti (t.j. fakultatívne), potom absencia takýchto fakultatívnych dojednaní (či už pre ich neplatnosť, nedojednanie a pod.) má za následok len to, že takéto dojednania nie sú platné alebo sa neuvádzajú. Ich nedodržanie teda nemá za následok ich nevzniknutie právneho úkonu, rovnako ako ich neplatnosť nemá za následok neplatnosť právneho úkonu. (Např. Fekete, I. : Občiansky zákonník. Komentár. EPOS. 2007, str. 119) : Všetky právne úkony ku svojej platnosti vyžadujú podstatné zložky, t.j. také, bez ktorých by nešlo právny úkon (essentialia negotii). Právny úkon okrem toho obsahuje aj pravidelné zložky (naturalia negotii), ktoré sa pravidelne vyskytujú pri každom právnom úkone. V prípade právnych úkonov sa z času na čas vyskytujú náhodné zložky (accidentalialia negotii). Pravidelné a náhodné zložky právneho úkonu sú nepodstatnými zložkami právneho úkonu). Určenie podstatných zložiek právneho úkonu pre úverovú zmluvu vyplýva z § 493 Obchodného zákonníka. Podľa uvedeného ustanovenia Zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. Podstatnými náležitosťami zmluvy je dohoda o úvere, záväzok tieto prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. Dohoda o výške úrokov nie je podstatnou náležitosťou úverovej zmluvy, čo vyplýva aj zo znenia § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, podľa ktorého Od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške. Zákonná úprava teda vychádza z toho, že absencia dohody o úrokoch („ak úroky nie sú takto určené“ odkazuje na úpravu v predošlej vete daného ustanovenia, t.j. buď ich dojednanie alebo určenie zákonom) nemá vplyv na platnosť úverovej zmluvy. Aj súdna prax dospela k záveru, že absencia platného dojednania o úroku nemá na platnosť úverovej zmluvy ako takej žiadny vplyv. Napríklad Krajský súd v Trenčíne v rozsudku č.k. 6Co/97/2014 z 25.02.2014 uviedol cit. „Podľa názoru odvolacieho súdu v danej veci neplatnosť dojednania o úrokoch v zmluve o úvere nespôsobuje sama o sebe (vzhľadom k povahe takejto zmluvy a k jej obsahu) neplatnosť zmluvy o úvere ako celku. Úprava obsiahnutá v § 502 Obchodného zákonníka posilňuje princíp obsahovej oddeliteľnosti tej časti právneho úkonu (zmluvy o úvere), ktorá sa týka úrokov, od ďalších častí takejto zmluvy (§ 41 Občianskeho zákonníka). Na podporu obsahovej oddeliteľnosti možno uviesť aj úpravu zákona o spotrebiteľských úveroch (§ 9 zákona o spotrebiteľských úveroch), ktorá nesplnenie zákonných náležitostí zmluvy nesankcionuje neplatnosťou celej zmluvy, ale iba nedostatkom jej účinkov v časti dohody o úrokoch - úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.“ Nárok uplatnený žalobou na zaplatenie istiny úveru preto nie je žiadnym nárokom na vydanie bezdôvodného obohatenia, ale ide o legitímny nárok žalobcu ako veriteľa, ktorý má oporu v zmluve. Žalobca ďalej namieta premlčanie žalovaného nároku. Ani toto tvrdenie neobstojí a námietka je nedôvodnou. Žalovaný ani námietku premlčania nekonkretizoval. Žalovaný v podaní spochybňuje, že žalobca nepreukázal doručenie oznámenia o predčasnej splatnosti. Žalovaný teda nespochybňuje fakt, že samotné oznámenie mu doručené bolo (prevzal ho 28.08. 2014), ale to že v konaní absentuje takýto dôkaz. Žalobca predloží tento dôkaz, nakoľko oznámenie bolo žalobcovi doručené. Zásienka bola doručovaná ako doporučená zásielka, pričom doručovateľ ju v zmysle poštových podmienok je oprávnený vydať adresátovi alebo oprávnenému prijímateľovi (bod 5.1.1 poštových podmienok - doporučená zásielka). Podľa článku 2, písmeno p) poštových podmienok - všeobecná časť oprávnený prijímateľ je fyzická alebo právnická osoba, ktorá je v mene adresáta oprávnená prevziať poštovú zásielku. V čase doručenia oznámenia bol žalovaný v omeškaní s úhradou splátky č. 2 (splatná pôvodne dňa 11.06. 2014,), splátky č. 3 (splatná dňa 11.07. 2014) a splátky č. 4 (splatná dňa 11.08. 2014). Oznámenie bolo doručené dňa 28.08. 2014, čo znamená (pri aplikácii pravidla § 53 ods. 9 k § 565 Občianskeho zákonníka, že k predčasnej splatnosti došlo dňa 12.09.2014. Žaloba bola konajúcemu súdu doručená dňa 07.09.2017, teda pred uplynutím premlčacej doby. Oznámenie o zosplatení bolo

prílohou aj žaloby. Tvrdenie resp. požiadavka na doručenkú je pritom vecne irelevantné, pretože k dnešnému dňu by boli všetky splátky splatnými bez ohľadu na to, či by k samotnému zosplateniu došlo. Rozhodujúci je stav v čase rozhodovania súdu.

(14) Ako dôkaz žalobca v podaní označil doručenkú.

(15) Súd podanie doručil právnomu zástupcovi žalovaného.

(16) Žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu k podaniu žalobcu v elektronickom podaní doručenom súdu dňa 13.11.2018 uviedol, že ani po preštudovaní vyjadrení žalobcu nemožno súhlasiť s dôvodnosťou žalobou uplatneného nároku. V súlade s § 132 C.s.p. bolo povinnosťou žalobcu uviesť pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh. Z podanej žaloby a následných vyjadrení žalobcu vyplýva, že sa voči žalovanému domáha zaplata sumy 816,45 € spolu s 5,05 % úrokom z omeškania od 15.10.2014 do zaplata a náhrady trov konania a že sa tohto svojho nároku žalobca domáha titulom vrátenia úveru poskytnutého žalovanému na základe Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500045215 vo výške 1001,83 €, ktorý sa žalovaný zaviazal vrátiť v 42 splátkach vo výške 62,69 €, pričom uhradil len 185,38 €. Žalobca tak jednoznačne určil uplatnený nárok ako plnenie titulom vrátenia poskytnutého úveru na základe Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500045215. Nemožno pritom súhlasiť s názorom žalobcu, že pre prejednávajúcu vec sú irelevantné námietky žalovaného týkajúce sa posúdenia predmetnej úverovej zmluvy ako formy tzv. civilnoprávnej úžery. Žalobcu neospravedlňuje ani skutočnosť, že si uplatňuje „iba zostatok reálne vyplatenéj čiastky dlžníkovi na jeho bankový účet“, t.j. nie dojednané úroky, poplatky a pod... Keďže z podanej žaloby nepochybne vyplýva, že sa ňou žalobca domáha vrátenia poskytnutej istiny úveru na základe Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500045215, absolútna neplatnosť predmetnej úverovej zmluvy spôsobuje neexistenciu žalobou uplatneného nároku a má za následok následné zamietnutie podanej žaloby. Práve preto sa pri civilnoprávnej úžere jedná o podstatnú a právne relevantnú námietku. Majú za to, že dôvody absolútnej neplatnosti predmetnej úverovej zmluvy dané sú. Z obsahu Zmluvy o revolvingovom úvere vyplýva, že je typickou formulárovou spotrebiteľskou zmluvou, ktorej obsah nemohol žalovaný ako spotrebiteľ zásadným spôsobom ovplyvniť (formulárový charakter zmluvy jednoznačne potvrdzuje napríklad skutočnosť, že zmluva obsahuje priestor pre vyplnenie údajov spoludlžníka 1 a spoludlžníka 2, hoci žalovaný mal byť jediným dlžníkom z danej zmluvy). Táto zmluva nielenže obsahuje viacero neprijateľných podmienok v spotrebiteľských zmluvách (nepriemeraná výška príslušenstva uvedená v bode 6, nepriemerané poplatky uvedené v bode 8.1, rozhodcovská zmluva), ale ako celok je absolútne neplatným právnym úkonom pre rozpor s dobrými mravmi v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Opätovne zdôrazňujú, že tohto rozporu si je pravdepodobne vedomý taktiež žalobca, keďže sa voči žalovanému nedomáha zaplata dojednaných úrokov z poskytnutého úveru. V Zmluve o revolvingovom úvere je uvedené, že celková čiastka, ktorú musí žalovaný vrátiť je 2632,98 € a že predpokladaná RPM, rovnako ako aj ročná úroková sadzba je vo výške 69,50 %. V prípade poskytnutia revolvingu je predpokladaná RPM vo výške 90,02 % a ročná úroková sadzba vo výške 76,21 %. Zo splátkového kalendára vyplýva, že z každej zo 42 splátok vo výške 62,69 € pripadá 27,86 € na splátku istiny a 34,83 € na splátku úrokov. Úroky z úveru tak o viac ako 100 % prevyšujú istinu úveru. Ako už uviedli, aj keď podľa slovenskej právnej úpravy nie je civilnoprávna úžera explicitne upravená, odporuje dobrým mravom a ustanoveniu § 39 OZ, pričom pre úžeru je neplatný celý úverový vzťah, nie len jeho časť (poukazujú napr. na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove z 25. septembra 2013 č. k. 3Co 151/2013 publikované na stránke Ministerstva spravodlivosti SR ako rozhodnutie slovenského súdu vo veciach ochrany spotrebiteľa). Ak je Zmluva o revolvingovom úvere č. 8500045215 absolútne neplatným právnym úkonom pre jej rozpor s dobrými mravmi, žalobca sa nedôvodne podanou žalobou domáha voči žalovanému vrátenia poskytnutého úveru. Z dôvodu absolútnej neplatnosti úverovej zmluvy mu totiž takýto nárok nikdy nevznikol a vzniknúť ani nemohol. Plnenie z absolútne neplatného právneho úkonu nezakladá nárok na vrátenie poskytnutej istiny úveru, ale nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. Ak by sa ale chcel žalobca domáhať voči žalovanému vydania bezdôvodného obohatenia z dôvodu poskytnutia plnenia žalovanému na základe absolútne neplatného právneho úkonu, musel by pristúpiť k zmene podanej žaloby (nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vyplýva zo zmenených skutkových a právnych dôvodov uplatneného nároku), čo sa však nestalo. Námietku premlčania podávali práve pre prípad, ak by žalobca pristúpil k zmene podanej žaloby tak, že by sa voči žalovanému domáhal nie zaplata úveru, ale vydania bezdôvodného obohatenia z absolútne neplatného právneho úkonu (Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500045215). Hmotnoprávne účinky zmeneného návrhu nastávajú až dňom, kedy súdu došla písomná zmena návrhu. Nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia by tak bol premlčaný, pretože absolútna neplatnosť pôsobí priamo zo zákona (ex lege), a to od začiatku (ex tunc). V prípade zmeny podanej žaloby preto namietajú premlčanie nároku žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktorý mu vznikol z dôvodu plnenia na základe absolútne neplatnej Zmluvy

o revolvingovom úvere č. 8500045215. Žalovaný nemá k veci viac čo uviesť a zároveň nemá žiadne ďalšie návrhy na vykonanie dokazovania, pričom z dôvodu svojej neprítomnosti na pojednávaní netrvá na vykonaní svojom výsluchu ako dôkazu. V ostatnom sa pridriavajú svojich doterajších písomných podaní.

(17) Keďže toto podanie žalovaného už neobsahuje žiadne nové prostriedky procesnej obrany, ktoré by už neboli obsahom jeho skorších podaní, súd ho žalobcovi nedoručoval.

(18) Zástupcovia strán sa na pojednávanie neustanovili, svoju neprítomnosť ospravedlnili, pričom žiaden z nich nežiadal z dôležitých dôvodov o odročenie pojednávania. Preto súd spor v súlade s § 180 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) prejednal v ich neprítomnosti.

(19) Súd vykonal na pojednávaní dokazovanie listinnými dôkazmi: zmluvou o revolvingovom úvere č. 8500045215 zo dňa 09.04.2014 na čísle listu spisu (ďalej len „č.l.“) 2 až 3 vrátane Zmluvných dojednaní na č.l. 4, doručenkou zo dňa 28.08.2014 zo zosplatnenia na č.l. 5, splátkovým kalendárom na č.l. 38 až 39, hodnotením dlžníka na č.l. 52, štandardnými informáciami o spotrebiteľskom úvere na č.l. 53, oznámením o zosplatnení na č.l. 55.

(20) Na podklade vykonaných dôkazov súd zistil nasledujúci skutkový stav.

(21) Žalobca ako veriteľ konajúci v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a žalovaný, ktorý nekonal v rámci predmetu obchodnej alebo podnikateľskej činnosti uzavreli dňa 09.04.2014 zmluvu o revolvingovom úvere č. 8500045215. Zmluva má povahu zmluvného formulára vopred pripraveného veriteľom. Z jeho obsahu vyplýva, že zmluvné strany sa v zmluve dohodli, že žalobca poskytne žalovanému úver s úverovým limitom 1170 €, splatnosťou v 42 mesačných splátkach po 62,69 €, pričom celková čiastka, ktorú má dlžník zaplatiť, bude 2 632,98 €. RPMN za úver bola dohodnutá na 69,30%, úroková sadzba na 70,02% ročne. Priemerná RPMN bola 46,30%. Žalovanému bol poskytnutý aj revolving vo výške 616,87%, pričom celkovú čiastku za dobu čerpania revolvingu, ktorú bol povinný zaplatiť, vyčíslili na 1 504,56%. Predpokladaná RPMN po poskytnutí revolvingu bola 70,02% a ročná úroková sadzba 76,21%. Ročná sadzba úrokov z omeškania bola 5,25%. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli aj Zmluvné dojednania Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia s.r.o., z ktorých okrem iného vyplýva aj možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru v prípade jeho nesplácania dlžníkom (č.l. 13). Ďalej z nich vyplýva aj dojednanie o splatnosti dlhu, ktorá bola určená ako deň v rozmedzí medzi prvým až 15. dňom kalendárneho mesiaca nasledujúceho po dni poskytnutia úveru tak, že medzi dňom poskytnutia úveru a dňom splatnosti prvej splátky bude doba nie kratšia ako 32 dní a nie dlhšia ako 48 dní. Zo splátkového kalendára predloženého žalovaným vyplýva, že deň splatnosti jednotlivých splátok bol dohodnutý od 11.05.2017 do 11.10.2017 vždy k 11. dňu v mesiaci. Žalovaný zaplatil len dňa 12.05.2014 splátku vo výške 62,69 €, dňa 08.09.2014 splátku vo výške 62,69 € a dňa 08.01.2015, dňa 17.06.2015, dňa 24.07.2015, dňa 09.03.2016, dňa 13.04.2016 a dňa 26.05.2016 splátky po 10 €. Spolu zaplatil 185,38 €, žiadne ďalšie splátky nezaplatil. Z formuláru Hodnotenie dlžníka vyplýva, že žalobca pred poskytnutím úveru žalovanému v dotazníku zisťoval jeho príjmy a výdavky a voľné zdroje. Žalovanému boli pred uzavretím zmluvy poskytnuté aj štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere vo forme formulára. Žalobca žalovanému zaslal list zo dňa 24.08.2014, v ktorom ho upozornil na omeškanie s úhradou splátok číslo 2 až 4. Suma omeškaných splátok bola podľa upozornenia vo výške 188,07 €, pričom najskôr splatná z omeškaných splátok bola po splatnosti 74 dní. Upozornil ho, že v prípade, ak bude v omeškaní viac ako 3 mesiace a uplynutie 15 dní od doručenia oznámenia, stanú sa splatnými všetky záväzky zo zmluvy, ktoré sa majú stať splatnými až v budúcnosti. Upozornenie mu bolo doručené dňa 28.08.2014.

(22) Súd nevykonal dokazovanie výsluchom strán, pretože to pre rozhodnutie v spore potrebné nebolo. Súd mal dostatok iných dôkazných prostriedkov, na podklade ktorých bolo možné rozhodnúť. Okrem toho, výsluch strán by si vyžiadal odročenie pojednávania, čo by bolo v rozpore so zásadou hospodárnosti konania a so zásadou nezaťažovania strán zbytočnými úkonmi súdu (čl. 17 CSP). Okrem toho súd prihliadal aj na to, že žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedol, že na vykonaní svojho výsluchu ako dôkazu netrvá. Takisto nevykonal ani navrhnutý dôkaz - fotokópiu plnej moci, pretože táto listina nemá na posúdenie uplatneného nároku žiadne vplyv (nepreukazuje ani základ, ani výšku uplatneného nároku a relevanciu má len z procesného hľadiska, nie však ako dôkazný prostriedok).

(23) Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu 09.04.2014 (ku dňu uzavretia zmluvy medzi stranami) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

(24) Podľa § 2 písm. a), b), d) citovaného zákona na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

(25) Podľa § 9 ods. 1 veta prvá citovaného zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu.

(26) Podľa § 52 ods. 1 až ods. 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu 09.04.2014 (ďalej len „OZ“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

(27) Podľa § 53 ods. 6 OZ ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

(28) Podľa § 53 ods. 9 OZ ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

(29) Podľa § 565 OZ ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

(30) Podľa § 100 ods. 1 OZ právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

(31) Podľa § 101 OZ pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

(32) Podľa § 103 OZ ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

(33) Súd pri rozhodovaní vychádzal z toho, že žalovaný požiadal žalobcu žiadosťou zo dňa 07.04.2014, ktorú žalobca akceptoval dňa 09.04.2014, o poskytnutie revolvingového úveru s úverovým limitom 1 170 €. Zmluva je zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Keďže si žalobca podanou žalobou neuplatňuje právo na zaplatenie úrokov a inej odplaty na podklade zmluvy, nemá žiaden význam skúmať, či zmluva obsahuje všetky náležitosti, ktoré sú potrebné pre platné dojednanie úrokov a poplatkov. Žalovaný čerpal úver do výšky 1 001,83 €. V lehote splatnosti nezaplatil žiadnu splátku. Už prvú dohodnutú splátku zaplatil oneskorene. Omeškal sa aj so zaplatením nasledujúcich splátok. Spolu zaplatil len sumu 185,38 €. Žalovanému teda ostala neuhradená povinnosť zaplatiť žalobcovi zvyšok poskytnutej istiny úveru, teda sumu 816,45 € (1 001,83 € - 185,38 €).

(34) Súd však musel prihliadnuť na vznesenú námietku premlčania uplatneného nároku. Žalovaný síce námietku premlčania vzťahuje len na prípad bezdôvodného obohatenia (ak by si žalobca uplatnil nárok z iného právneho dôvodu), zákon však nepozná podmienenú námietku premlčania. Raz vznesená námietka premlčania uplatneného nároku má účinky podľa § 100 OZ bez ohľadu na to, aký právny dôvod premlčania dlžník v námietke uvedie. Inými slovami, hoci sa žalovaný domnieva, že žalobcovi nárok môže patriť len z iného právneho dôvodu, ako uviedol v žalobe a vo vzťahu k tomuto právnomu dôvodu vzniesol námietku premlčania, má jeho námietka premlčania účinky vo vzťahu k uplatnenému nároku, hoci ho tak žalobca, ako aj súd posúdili ako dôvodný z iného právneho dôvodu. Súd sa preto zaoberal vznesenou námietkou premlčania vo vzťahu k uplatnenému nároku žalobcu.

(35) Pre posúdenie dôvodnosti námietky premlčania sa súd musel najskôr vysporiadať s určením splatnosti úveru. Žalobca tvrdí, že úver zosplättil pre omeškanie žalovaného s úhradou 2. splátky o

viac ako tri mesiace. Toto svoje skutkové tvrdenie však podľa názoru súdu nepreukázal. Žalobca ako dôkaz predložil list zo dňa 24.08.2014 a doručenkou k nemu, preukazujúcu jeho doručenie žalovanému. Súd však uvedený list nepovažuje za jednostranný právny úkon vyhlásenia okamžitej splatnosti úveru v zmysle ustanovenia § 565 OZ a čl. 13.1. Zmluvných dojednaní Zmluvy o revolvingovom úvere. K okamžitému zosplatneniu úveru nemôže dôjsť automaticky. Ustanovenie § 565 OZ vyžaduje, aby veriteľ o zaplatenie celej pohľadávky žiadal dlžníka. To znamená, že musí urobiť jednostranný právny úkon adresovaný dlžníkovi. Ak ide o omeškanie s plnením spotrebiteľskej zmluvy, musí zároveň dodržať aj postup podľa § 53 ods. 9 OZ a spotrebiteľa vopred na uplatnenie tohto práva upozorniť. List zo dňa 24.08.2014 súd považuje práve za takéto upozornenie. Žalobca však netvrdil, že by okrem tohto listu zaslal žalovanému aj iný právny úkon smerujúci k predčasnému zosplatneniu úveru. Žalobca teda žalovaného v súlade s § 53 ods. 9 OZ na možnosť uplatniť predčasné splatenie úveru upozornil, avšak skutočnosť, že následne k predčasnému zosplatneniu úveru došlo, zo žiadneho z navrhnutých a vykonaných dôkazov nevyplýva.

(36) Preto súd dospel k záveru, že nedošlo k žiadnej zmene dohody o splatnosti poskytnutého úveru v mesačných splátkach splatných vždy k 11. dňu v mesiaci, počnúc 11.05.2014.

(37) Vo vzťahu k námietke premlčania súd teda posúdil, že splatnosť dlh nastala v mesačných splátkach po 62,69 €, počnúc 11.05.2014, až do splatenia poskytnutej istiny. Podľa § 103 OZ začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich splatnosti. Premlčané sú teda všetky splátky, ktorých splatnosť nastala pred 07.09.2014 (skôr ako tri roky pred podaním žaloby). Ide o štyri splátky po 62,69 € (250,76 €). Z celkového dlhu 1 001,83 € tak ostala nepremľčaná (a žalovaným nezaplatená) časť vo výške 751,07 € (1 001,83 € - 250,76 €). Žalovaným zaplatené splátky vo výške 185,38 € boli započítané na tú časť dlhu, ktorá bola najskôr splatná, teda na premlčané splátky. Po započítaní tejto zaplatenej sumy na prvé dve splátky a časť tretej splátky /ktoré sú premlčané/ ostal ešte premlčaný žalobcom uplatnený dlh do výšky 65,38 € (250,76 € - 185,38 €)

(38) Vo zvyšnej časti námietka premlčania vznesená žalovaným dôvodná nie je. Tie splátky, ktorých splatnosť nastala neskôr ako tri roky pred podaním žaloby, premlčané nie sú. Preto súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 751,07 €. Vo zvyšku uplatneného nároku, teda čo do zaplatenia sumy 65,38 € s príslušenstvom súd žalobu zamietol, pretože v tejto časti je nárok premlčaný a žalovaný v konaní vzniesol námietku premlčania.

(39) So splatnosťou dlhu žalovaného súvisí aj nárok žalobcu na úrok z omeškania. Ten si žalobca uplatnil vo výške 5,05% ročne, a od 15.10.2014 až do zaplatenia. Žalobcovi patrí podľa § 517 ods. 2 OZ, vo výške podľa § 3 nar. vl. č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka. Súd pri posúdení úroku z omeškania vychádzal v prvom rade z toho, že žalobcovi nemôže priznať viac, než sa domáha vo svojej žalobe. Ak sa domáha úrokov z omeškania od 15.10.2014, nemôže mu súd priznať úroky z omeškania za skoršie obdobie (§ 216 CSP). Ku dňu 15.10.2014 bol žalovaný v omeškaní so zaplatením sumy 125,38 € (dvoch nepremľčaných splátok, t.j. splátok splatných 11.09.2014 a 11.10.2014). Preto súd žalobcovi priznal úrok z omeškania od 15.10.2014 zo sumy 125,38 €. Následne súd priznal žalobcovi úrok z omeškania odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti tej - ktorej splátky počnúc splátkou splatnou 11.11.2014 až po splátku splatnú 11.08.2015 (pretože zaplatením splátky splatnej 11.08.2015 vo výške 61,48 € by došlo k úhrade celého uplatneného dlhu žalovaného do výšky 1 001,83 €). Výška úroku z omeškania podľa citovaných právnych predpisov je 5,05% ročne.

(40) Z uvedených dôvodov súd priznal žalobcovi úrok z omeškania 5,05% ročne: zo sumy 125,38 € od 15.10.2014 do zaplatenia, zo sumy 62,69 € od 12.11.2014 do zaplatenia, zo sumy 62,69 € od 12.12.2014 do zaplatenia, zo sumy 62,69 € od 12.01.2015 do zaplatenia, zo sumy 62,69 € od 12.02.2015 do zaplatenia, zo sumy 62,69 € od 12.03.2015 do zaplatenia, zo sumy 62,69 € od 12.04.2015 do zaplatenia, zo sumy 62,69 € od 12.05.2015 do zaplatenia, zo sumy 62,69 € od 12.06.2015 do zaplatenia, zo sumy 62,69 € od 12.07.2015 do zaplatenia, zo sumy 61,48 € od 12.08.2015 do zaplatenia.

(41) Podľa § 232 ods. 2, ods. 3 CSP ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak. Lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

(42) O splatnosti prisúdenej sumy súd rozhodol podľa § 232 ods. 3 CSP. Na určenie dlhšej ako zákonnej lehoty na plnenie súd dôvod nezistil.

(43) Vo zvyšku súd žalobu zamietol. Rozhodol tak z dôvodu, že časť uplatneného nároku súd považuje za premlčanú (viď odsek 34 až 37 odôvodnenia tohto rozsudku, po odpočítaní toho, čo žalovaný zaplatil, je zostatok uplatneného premlčaného nároku vo výške 65,38 € (250,76 € - 185,38 €).

(44) V časti uplatneného úroku z omeškania súd považuje nárok za nedôvodný s poukazom na odôvodnenie uvedené v odsekoch 39 až 40 odôvodnenia tohto rozsudku (úrok z omeškania patrí

žalobcovi len z jednotlivých splátok odo dňa nasledujúceho po dni ich splatnosti, nie z celej dlžnej sumy naraz).

(45) Podľa § 255 ods. 1, ods. 2 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

(46) Podľa § 262 ods. 1, ods. 2 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

(47) Týmto rozhodnutím sa konanie končí, preto súd rozhodol aj o nároku na náhradu trov konania. Žalobca aj žalovaný boli v konaní čiastočne úspešní a čiastočne neúspešní. Pri posudzovaní miery ich procesného úspechu a procesného neúspechu súd vychádzal z uplatnenej istiny 816,45 €. Žalobca bol úspešný čo do zaplatenia 751,07 € a žalovaný čo do zaplatenia 65,38 €. Procesný úspech žalobcu predstavuje 91,99% z predmetu konania (751,07 € / 816,45 € x 100%) a procesný úspech žalovaného predstavuje 8,01% z predmetu konania (65,38 € / 816,45 € x 100%). Čistý procesný úspech žalobcu je vo výške 83,98% (91,99% - 8,01%). Preto súd priznal žalobcovi proti menej úspešnému žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 83,98%. O výške trov konania rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, súdny úradník.

(48) Osobitne sa súd zaoberal procesnou obranou žalovaného spočívajúcou v tvrdení, že zmluva o úvere je neplatná pre rozpor s dobrými mravmi.

(49) Podľa § 39 OZ neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

(50) Podľa § 41 OZ ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

(51) Rozpor s dobrými mravmi vidí žalovaný v tom, že v zmluve sa nachádza dojednanie o neprimerane vysokej odplate za poskytnutie úveru. K tomu súd uvádza, že dojednanie o odplate je aj podľa posúdenia súdu neprimerané. Odplata je v rozpore s ustanovením § 53 ods. 6 OZ neprimerane vysoká, pretože podstatne preyšuje odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch (celková odplata preyšuje poskytnutú istinu - z predloženého splátkového kalendára vyplýva, že väčšia časť splátok sa mala použiť na úhradu úrokov ako na úhradu istiny). Toto dojednanie o odplate je však oddeliteľné od ostatného obsahu zmluvy. Neplatná pre rozpor so zákonom je teda len tá časť zmluvy, v ktorej je dohodnutá odplata, nie aj tá časť zmluvy, v ktorej je dohodnutá povinnosť žalovaného vrátiť poskytnutú istinu úveru. Navyše, žalobca sa ani plnenia z titulu dohodnutej odplaty v konaní nedomáha (žiada vrátiť len požičanú istinu, nič viac).

(52) Skutočnosť, že zákonodarca počítal s možnosťou oddeliť povinnosť na plnenie istiny od povinnosti na plnenie úrokov a poplatkov vyplýva aj z ustanovenia § 11 zákona č. 129/2010 Z.z., ktoré ako následok neuvedenia niektorých povinných údajov v zmluve o spotrebiteľských úveroch pozná vznik právnej domnienky, že dlh je bezúročný a bez poplatkov. To znamená, že aj zákonodarca počítal so situáciou, že veriteľovi na podklade zmluvy o spotrebiteľskom úvere vznikne len právo na zaplatenie istiny bez práva na zaplatenie úrokov a poplatkov, hoci v zmluve boli dohodnuté. Tieto dve práva teda sú oddeliteľné.

(53) Hoci žalovaný poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 25.09.2013 (3Co 151/2013, ECLI:SK:KSPO:2013:8109216144.2), je treba uviesť, že z tohto rozhodnutia bez poznania ďalších súvislostí nie je možné vyvodzovať závery aplikovateľné v tomto konaní. Nie je možné nevšimnúť si, že odvolací súd v rozhodnutí, na ktoré žalovaný poukazuje, skúmal len časť predmetu konania, kde súd prvého stupňa žalobu zamietol, pričom súd prvého stupňa v posudzovanej veci časť úrokov veriteľovi dokonca priznal (vo zvyšku žalobu zamietol z dôvodu, že vo zvyšku boli úroky neprimerane vysoké). Aj vo vzťahu k neplatnosti (celého) právneho úkonu odvolací súd vyvodil, že neplatný je len v takom prípade, ak sú úroky neprimerane vysoké a zároveň veriteľ pri uzatváraní zmluvy využije tieseň spotrebiteľa, jeho neskúsenosť, ľahkomyselnosť, rozrušenie, prípadne slabomyselnosť. V citovanom konaní bol rozdiel aj v tom, že tam žalobca nijako nepreukázal, že by ho zaujímala bonita dlžníka (na rozdiel od tohto konania, kde žalobca skúmanie bonity žalovaného pred poskytnutím úveru preukázal). Súd poukazuje aj na iného rozhodnutia, kde odvolacie súdy potvrdzovali rozhodnutia súdov prvej inštancie, v ktorých súdy prvej inštancie v spotrebiteľských sporoch priznali veriteľovi istinu úveru a nepriznali mu neprimerane vysokú odplatu, napr. rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 26.06.2018 vo veci sp. zn. 5Co/70/2018 - ECLI:SK:KSKE:2018:7817205290.1, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 25.03.2014 vo veci sp. zn. 6Co/865/2013 - ECLI:SK:KSTN:2014:3113217900.1., rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 25.02.2014 vo veci sp. zn. 6Co/97/2014 - ECLI:SK:KSTN:2014:3112230894.1.

(54) Zo strany žalobcu malo dôjsť k zneužitiu ľahkovážnosti a finančnej núdze žalovaného ako spotrebiteľa, lebo žalobca ničím nepreukázal, že by ho zaujímala skutočná bonita žalovaného, stav jeho núdze alebo skutočnosť, či bude plniť záväzky z úverového vzťahu. Toto tvrdenie žalovaného však súd považuje za nepreukázané. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že žalobca sa zaoberal posudzovaním tzv. bonity žalovaného, teda jeho schopnosti splácať poskytnutý úver. Sám žalovaný podpísal dotazník hodnotenia dlžníka (č.l. 52 spisu), kde uviedol svoje príjmy, výdavky a majetkové pomery. Ak svojím podpisom pred poskytnutím úveru (07.04.2014) sám žalovaný potvrdil, že jeho príjmy prevyšujú jeho výdavky takým spôsobom, že má dostatok zdrojov na splácanie úveru, nemožno hovoriť, že by žalobca konal ľahkovážne a bez primeranej obozretnosti.

(55) Žalovaný prehlásil aj skutočnosť, že si je vedomý trestných následkov uvedenia nesprávnych údajov podstatných pre posúdenie jeho schopnosti splácať úveru. Ak teda v čase posudzovania podmienok pre poskytnutie úveru v skutočnosti neuviedol pravdu a žalobcu zaviedol, vystavuje sa riziku trestného postihu pre trestný čin úverového podvodu.

(56) Žalobca však podľa názoru súdu nemal dôvod predpokladať, že žalovaný pri vyplňaní dotazníka o svojich majetkových pomeroch nie je dobromyseľný. Okrem toho, súd vychádzal aj z toho, že žalovaný na preukázanie svojho tvrdenia o ľahkovážnosti a finančnej núdzi v čase uzatvárania zmluvy nenavrhol vykonať žiaden dôkaz (navrhol síce svoj vlastný výsluch, avšak napokon na tomto netrval a hoci by aj na vlastnom výsluchu ako dôkaze trval, súd by musel pri hodnotení takého dôkazu prihliadať aj na jeho otáznu objektivitu). Preto súd posúdil toto tvrdenie žalovaného len ako účelové, ničím nepreukázané, urobené v snahe vyhnúť sa akejkolvek povinnosti na plnenie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku m o ž n o podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Partizánske.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Odvolanie urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na toto podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.